

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש ינש םויל ףסומ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

Am Sabbat:

כס מְזֹמֵר לְדָוָד הָבֹו לִי בְנֵי אֱלִים הָבֹו לִי כְבוֹד וְעֹז:
הָבֹו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לִי בַּהֲדַרְת־קֹדֶשׁ: קוֹל יי
עַל־חַמִּים אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל־מִים רַבִּים: קוֹל־יי
בַּפֶּחַ קוֹל־יי בַּהֲדָר: קוֹל יי שִׁבְרֵ אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן כְּמוֹ בְּנֵי־רֵאמִים:
קוֹל־יי הֵצִיב לַחֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל־יי יִחִיל מִדְּבַר יִחִיל יי מִדְּבַר
קֹדֶשׁ: קוֹל יי יִחַלֵּל אֵילֹוֹת וַיִּחַשֶׁף יַעֲרֹוֹת וַיִּבְהַכְּלוּ כָּלוּ
אִמֵּר כְּבוֹד: יי לַמַּבּוּל יָשׁוּב וַיִּשָּׁב יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כסמעמידין הספר תוך הסיכל לומדים

וּבְגִיחָה יֹאמֵר שׁוֹבֵה יְהוָה רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמֵר יְהוָה
לְמַנּוּחָהּ אַתָּה וְאַרְזֵי עֵדֶן: בַּחֲנִיָּה יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ:
בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תָּשׁוּב בְּנֵי מְשִׁיחָהּ: כִּי לָקַח טוֹב גְּרַתִּי
לְכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים חַיָּה לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ
מֵאֲשֶׁר: דְּרָבִיךָ דְרָבִי נָעַם וְכָל גְּתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשׁוֹבְנוּ יי אֵלֶיךָ
וְנִשׁוּבָה תִּדְרֹשׁ יְמֵינוּ פְּקָדֵם:

תפלת מוסף

חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַפֶּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

מוסף ליום שני של שבועות

סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמִחַיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וּנְאֻמָּן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

חזן גְּעַרִיצָה וּנְקֻדַּיִשָּׁה. כְּסוּד שִׁיחַ שֶׁרָפִי קִדְשׁ הַמְקַדִּישִׁים
שְׁמֶךָ בַקִּדְשׁ: כְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה וּמְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

ק"וּס קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | יי צְבָאוֹת מְלֹא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לַעֲמֹתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחַדִּים
שְׁמוֹ עָרַב וּבֹקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים:

ק"וּס שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַבְּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"וּס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

חזן אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהִיא יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְיַד
יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּתוֹב לְאמֹר :

ק"ו יְמִלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ .

וּלְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ . וְלַנְּצַח נְצַחִים . קְדֻשָּׁתָהּ נִקְדִּישׁ
וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ . וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת . וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ .
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדֶּיךָ . וְשָׂמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עַלֵּינוּ קְרָאתָ :

וַתִּתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה לְשַׁבֵּת שְׁבֻתוֹת
לְמִנוּחָהּ (ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְיָמֵי
לְשִׁשׁוֹן . אֶת יוֹם (לְשַׁבֵּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג
הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ (לְשַׁבֵּת בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קָדֵשׁ . זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וְלִהְיוֹת חֹזְרֵי לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמָּה עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל

מקדשה ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה
 ותגדל כבודו. אבינו מלכנו גלדו כבוד
 מלכותה עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
 לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו כגם מירכת ארץ והביאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה
 בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם
 כהלכתם: ואת מוסף יום ^{(לשבת הזה ואת מוסף}
 יום) חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך
 באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו
 בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו: עולת
 שבת בשבתו עד עולת התמיד ונספה: זה קרבן שבת
 וקרבן היום כאמור:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
 ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה
 לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים איל
 אחד שבעה כבשים בני שנה:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל. ועשרו:

לְכַבֵּשׁ וַיֵּין כְּגִסְכוּ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תַמִּידִים כְּהִלְכֹתָם:

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משוכך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:

בחזרת התפלה מתחילין פה אזחרת כמו שהוא למטה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ דְצוֹנָךְ

ע"ס ח"ב. כס"ז חזור התפלה וכשמגיע לאו"ח ערך רחמן מתחילין פה.

אֲזַחֲרַת רַאשִׁית לְעַמֶּךָ נְתַתָּ. מִצֹּרֶת עָשָׂה וּמִצֹּרֶת לֹא תַעֲשֶׂה: בְּמִסְפַּר בְּמִפְקַד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּגִגְד יְמוֹת הַחֲמָה: גַּם מִצֹּרֶת עָשָׂה מְאֹתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה. כְּגִגְד אֵיבָרִים שְׁבָאָדָם. דּוֹק וְחֶלֶד הַעֲדָת בְּנוֹ. עַל שֶׁכָּרַן וְעִנְשָׁן חַתִּיִּים וְהַטּוֹב וְהַמּוֹת וְהָרַע: הוֹרִית לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. וְקִשְׁרֶת לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים: וּבְשָׁנֵי לְחֹזֶת הַמִּקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הַנִּחְלָתָם. עַל יְדֵי גְאֻמָּן גְּתָתָם. וּבֵין שְׁנֵי כְּרוֹבִים הַנִּחְתָּם: זְרוֹז מְקָרָא וְתַרְגוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנֶה. וּכְתוּבִים אֶחָד עָשָׂר:

בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵת חֶלְדָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל
 מְכוּנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ
 וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
 לְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נְעֻלָּה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי

חֲקָרֵי הַלְכוֹת וְסִדְרֵי שִׁשָּׁה. וְעֲדִיָּהֶם
 תִּלְמּוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: מַעֲמֵי מִשְׁלוֹ
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וְיֵהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְפֵי:
 יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רַבּוּא. לְעַם אֲשֶׁר
 בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתֵיזוֹת
 עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ
 בְּשִׁבְעִים וְשָׁנִים: לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד עֶשְׂרֵה
 כְּתָרִים. כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
 אֲדוּן: מֶלֶךְ הַדְרָה בְּרוּב נִרְאֹת. אִזְהָרָה
 בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנָּה: נִקְרָא
 שְׁמוֹת שְׁבָעִים וְעִמּוֹ בָּחַר מִשְׁבָּעִים וְשִׁמּוֹ
 מַעֲלָה לְמַעֲלָה מִשְׁבָּעִים: סְדָרָה בְּסִמְנֵיזוֹת
 וּבְמִסּוֹרֹת. וּבְדִקְדוּקֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי
 מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נִפְשׁוֹת: עֲטִיפַת הַזֵּיז צְהֻלָּה
 וְרִנָּה יִרְאָה וְנִבּוּאָה הַגִּיּוֹן וּמְלִיצָה תַּפְאֶרֶת
 וְשִׁמְחָה: פְּרִקֵי אֲגָדוֹת וְעֲרֵבֵי טְנִינֹת.
 דְּקִדּוּקֵיזוֹן וְדִקְדוּקֵי סוּפְרִים: צוּר כְּתָבֶם

רגלינו כפרתוב בתורתך שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך
 במקום אשר יבחר בְּחַג המצות ובְּחַג
 השבועות ובְּחַג הסוכות ולא יראה את פני
 יי ריקם. איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך
 אשר נתן לך:

בסוד שלשים ונתנם באהבה לזרע
 המקדיש: קבלה בששי בחדש השלשי.
 ונתנה יחד קזרע ישרון: ראשית ואחרית
 הקוק בתוכה. והעיד עליהם שמים וארץ:
 שירה פתח עניו על זאת ואמר שירור
 הרבה. ופיץ ואמר אין כאל ישרון: תורה
 תמימה הנחיל אדון לשבטים. להכניסם
 בגן עדן לעולמי עולמים: תורה תמימה
 נתתי לכם. עמי ונחלתי קראתי אתכם.
 כדי שאתן לכם שכר טוב בעולם הזה וחקק
 טוב לעולם הבא: ^ל דברי אמת וחקי צדק
 ושכל טוב ינחלו עושיהם לעולם ועד:
^ל אז יש מאות ושלש עשרה מצות.
 פרוש עונשן ומתן שכרן. אמרות מהורות
 מזקקות שבועתים. צרופות ככסף ובחונות
 בזהב:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן בְּאֶשְׁרֵי רְצִית וְאִמְרַת לְבָרְכֵנוּ:
 (לסנת אלהינו ויחי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך שבענו משוכך ושמחנו בישועתך
 ופחר לבנו לעבדך באמרת והנחילנו יי אלהינו
 (לסנת באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשְׁשׂוֹן (לסנת שבת ו)
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֶׁךָ (לסנת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
 בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ק"ח וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירַתְנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן אֲנֵנו
 רְחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסַדֵּר
 הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בִּירְאָה בְיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדָמוֹנִיּוֹת: מ"ז בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה
 נְעַבֹד:

אֱהוּבִים שְׂמֵרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל
 לֵב נִצְרוּם. בְּחַכְמָה דַּרְשׁוּם: אֶת אֱלֹהֵי
 תִזְכֹּר לָנוּ אֱלֹהֵי מְעֻזָּנוּ. וְתִרְצֵה לָנוּ וְתַמְלֵא
 מִשְׁאֵלוֹתֵנוּ:

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עֲלִזוּ. בְּקַבְּלַת
 תוֹכְחָה חֲפְתוּבָה מִסִּינֵי. תֵאָר כֶּלֶה מְאֹד
 גִּתְעָלָה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׂאתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר
יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁוֹ עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תְּחִינָנוּ וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסֹף
בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְר חֲקִיךָ
וְלְעִשׂוֹת רַצוֹנֶךָ וְלְעִבְדֶּךָ בְּלִבֵּב שְׁלֵם
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
הוֹדָאֹת :

תְּהַלְתֶּךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
בְּשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיף שֶׁבְכָל יוֹם
עֲפָנוּ וְעַל גְּפִלְאֲתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת
עָרַב וּבִקְרוֹצֵהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
וְהַפְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:
וְעַל כָּלֵם יִתְּבַרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד:
וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִתְּלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
עֲזַרְתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

סדר דוכן זיעהע תובען מוסף ליום ראשון אין כאלהינו עלינו.

דיני נשיאת כפים

ומבניהו ידוהס כננד כתפיהס ופוסטין ידוהס וחולקין אלזעוהס, ומכווני' לעשות
ס' חוריס, זין שני אלזעוהס לשני אלזעוהס חויר אחד וזין אלזע לבודל וזין בודל לבודל
לקיים מלין מן החרכיס.
חון לכהניס לנגן חלח ניבון אחד מתחלה ועד סוף כדי שלא ינחשו לידי טיורף דעת.
זשעה שזכהניס מזרכין את העס לח יציטו ולא יסיחו דעתס חלח יהא פניהס כלפי
מטה כמו שעומדין בתפלה.
חלו מקומות שזכהניס הוסכין פניהס לדרוס ולנפון: יברכך, וישמרך, אליך
לך, שלום. ולריך הכהן לכון זמלת יצר כן שהחל ית"ס ישפיע חכמה על ישראל, וזמלת
ריס מרך יכוון שהחל ית"ס יתן זניס לישראל. וזמלת יצר יכוון שהחל ית"ס יוסף חיוס
לישראל. וזמלת ויחנך יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זנשוחת חן. וזמלת
ישח' סניו חליך יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זעושר וזכסיס. וזמלת
ריסס לך שלרס יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זצרכת שלרס כמשמעו. וכל
חדס יכוון לצרכת כהניס ויהא סניו כלפי הכהניס ולא יסתכל זחס. והנהניס לומר פסוקיס
מעין כל מלה ומלה של זרכת יהי נזהריס לחומרס זשעה שהס"ן מנגן דוקא חזל לח
כשהכניס מנגניס. חזל יותר טוב שלא לחומרס כלל. והס"ן מקראת חת הכהניס מלה
זמלה עד דסיימו פסוק לחסון, וזו הקהל עונין חמן וכן אחר פסיק שני ואחר פסוק שלישי.